

το άρθρο 56 ΕΚ. Κατά πάγια νομολογία, η διάταξη αυτή απαγορεύει όλα τα μέτρα που συνεπάγονται μειονεκτήματα για τις διασυνοριακές κινήσεις κεφαλαίων έναντι των αμιγώς εσωτερικών κινήσεων κεφαλαίων και αποτρέπουν έτσι τους κατοίκους ημεδαπής από τις διασυνοριακές κινήσεις κεφαλαίων.

Συνεπεία της επίμαχης ρυθμίσεως, η θέση, από απόψεως ρευστότητας, του υποκείμενου στον φόρο επενδυτή είναι δυσμενέστερη στην περίπτωση ακινήτου που βρίσκεται στην αλλοδαπή απ' ό,τι στην περίπτωση ακινήτου που βρίσκεται στην ημεδαπή. Ως εκ τούτου, οι επενδύσεις σε ακίνητα στην αλλοδαπή καθίστανται λιγότερο ελκυστικές σε σύγκριση με τις επενδύσεις σε ακίνητα στην ημεδαπή και οι επενδυτές ενδέχεται να αποτρέπονται από την ανέγερση ή την αγορά κτίσματος σε άλλο κράτος μέλος. Η βελτίωση της ρευστότητας σε περίπτωση επενδύσεως σε ακίνητα στην ημεδαπή συνιστά κατά τη νομολογία φορολογικό πλεονέκτημα, το οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά το μέτρο που γίνεται σύγκριση μεταξύ της μεταχειρίσεως, αντιστοίχως, αμιγώς εσωτερικών καταστάσεων και καταστάσεων με διασυνοριακό χαρακτήρα.

Η ισχύς της επικρινόμενης ρυθμίσεως, η οποία εισάγει διακρίσεις, έχει περιοριστεί μεν μόνο στα κτίσματα για τα οποία έχει υποβληθεί αίτηση εκδόσεως οικοδομικής άδειας ή έχει συναφθεί σύμβαση πωλήσεως πριν την 1η Ιανουαρίου 2006, πλην όμως κατ' αυτόν τον τρόπο δεν έχει αρθεί ο περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων, δεδομένου ότι η φθίνουσα απόσβεση λόγω φθοράς συνιστά διαρκή κατάσταση.

Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, ο προμηθεδείς περιορισμός δικαιολογείται από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος: η επίμαχη ρύθμιση έχει ως σκοπό να προωθήσει την κατασκευή ενοικιαζόμενων διαμερισμάτων στη Γερμανία.

Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι κατά πάγια νομολογία η προαγωγή της εθνικής οικονομίας δεν συνιστά επιδίωξη η οποία θα μπορούσε να δικαιολογήσει περιορισμό των θεμελιωδών ελευθεριών. Ακόμη και αν η επιδίωξη προώθησε της κατασκευής ενοικιαζόμενων διαμερισμάτων αναγνωριζόταν ως μη οικονομική επιδίωξη, δεν θα ήταν ούτε αναγκαίο ούτε αναλογικό να περιοριστεί η φθίνουσα απόσβεση αυστηρά στα κείμενα στην ημεδαπή κτίσματα. Το να παρέχεται η φθίνουσα απόσβεση και στην περίπτωση ακινήτων ευρισκόμενων σε άλλα κράτη μέλη δεν θα έδιγε την προώθηση της κατασκευής ενοικιαζόμενων διαμερισμάτων στη Γερμανία.

Συνεπώς, η Γερμανική Κυβέρνηση δεν παρέθεσε λόγους οι οποίοι θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη διαπιστούμενη προσβολή της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 7 Ιουλίου 2009 — Alketa Xhymshiti κατά Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(Υπόθεση C-247/09)

(2009/C 233/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Alketa Xhymshiti

Καθού: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφαρμόζεται ο κανονισμός 859/2003/ΕΚ ⁽¹⁾ σε περιπτώσεις στις οποίες υπήκοος τρίτης χώρας διαμένει νομίμως σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εργάζεται στην Ελβετική Συνομοσπονδία, ώστε να πρέπει το κράτος μέλος της κατοικίας να εφαρμόσει επί του εργαζομένου και της συζύγου του τους κανονισμούς 1408/71/ΕΟΚ ⁽²⁾ και 574/72/ΕΟΚ ⁽³⁾;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Έχουν, υπό τις περιστάσεις που εκτέθηκαν στο πρώτο ερώτημα, τα άρθρα 2, 13, 76 του κανονισμού 1408/71/ΕΟΚ και το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 574/72/ΕΟΚ την έννοια ότι μητέρα η οποία έχει την ιθαγένεια τρίτου κράτους δεν δικαιούται οικογενειακών παροχών, ακριβώς εκ του λόγου αυτού, μολονότι το τέκνο της έχει την ιθαγένεια της Ένωσης;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 859/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2003, για την επέκταση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τις διατάξεις αυτές μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους (ΕΕ L 124, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 «περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας» (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 138).

Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Κυπριακή Δημοκρατία

(Υπόθεση C-251/09)

(2009/C 233/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Zadra και I. Χατζηγιάννης)

Καθής: Κυπριακή Δημοκρατία

Αιτήματα

— να αναγνωρίσει ότι η Κυπριακή Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις της δυνάμει των άρθρων 4 παράγραφος 2 και 31 παράγραφος 1 α) της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ ⁽¹⁾, καθώς και του άρθρου 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 92/13/ΕΟΚ ⁽²⁾.

— να καταδικάσει την Κυπριακή Δημοκρατία στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου θεωρείται να έχει παραβιάσει τις Οδηγίες 93/38/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ κατά τον διαγωνισμό με αριθμό αναφοράς 40/2005 που αφορούσε σύμβαση για τη μελέτη, προμήθεια και κατασκευή της τέταρτης μονάδας στο θερμοηλεκτρικό σταθμό του βασιλικού.

Όσον αφορά την παραβίαση των άρθρων 4, παρ.2 και 31, παρ.1 της οδηγίας 93/38, η Επιτροπή θεωρεί ότι η παραβίαση οφείλεται στους λόγους απόρριψης της προφοράς του καταγγέλλοντος και αποδοχής της προφοράς του ετέρου των διαγωνιζόμενων επί βάση ενός κριτηρίου, το οποίο δεν αναφερόταν σαφώς στη διακήρυξη.

Όσον αφορά την παραβίαση της δικονομικής οδηγίας 92/13, η Επιτροπή θεωρεί ότι, πρώτον, στο μέτρο που η ίδια η αναθέτουσα αρχή δημιούργησε με την συμπεριφορά της μια κατάσταση αβεβαιότητας όσον αφορά την ερμηνεία η οποία έπρεπε να δοθεί στους λόγους οι οποίοι οδήγησαν στην απόρριψη της προφοράς του καταγγέλλοντος, παραβίασε την Οδηγία 92/13, όπως αυτή ερμηνεύεται υπό το πρίσμα επιδιωκόμενου από αυτήν σκοπού της αποτελεσματικότητας και δεύτερον ότι η αναθέτουσα αρχή δεν δύναται να αιτιολογήσει την απόφασή της με μια απλή παραπομπή στις εκθέσεις αξιολόγησης.

(¹) του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1993 περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών, και των τηλεπικοινωνιών.
ΕΕ L 199, σ. 84

(²) του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών.
ΕΕ L 76, σ. 14

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Ουγγαρίας

(Υπόθεση C-253/09)

(2009/C 233/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal και K. Ritzné Talabér)

Καθής: Δημοκρατία της Ουγγαρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Ουγγαρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 18 ΕΚ, 39 ΕΚ και 43 ΕΚ, καθώς και από τα άρθρα 28 και 31 της Συμφωνίας ΕΟΧ, καθώς και να επιφυλάσσει λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση σε περίπτωση αγοράς κατοικίας κείμενης στην Ουγγαρία σε αντικατάσταση κατοικίας κείμενης εντός άλλου κράτους μέλους σε σχέση με την αγορά κατοικίας κείμενης στην Ουγγαρία σε αντικατάσταση κατοικίας κείμενης στο ίδιο κράτος μέλος

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της παρούσας προσφυγής είναι ο ουγγρικός φορολογικός κανόνας δυνάμει του οποίου, προκειμένου να προσδιοριστεί η βάση επιβολής του φόρου που οφείλεται κατά τον χρόνο κτήσεως της κυριότητας κατοικίας κείμενης εντός της χώρας, επιτρέπεται η έκπτωση από την αξία της κατοικίας που κτήθηκε της τιμής της πωληθείσας κατοικίας εφόσον αυτή κείται εντός της χώρας.

Η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση αντίκειται προς την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και προς την ελευθερία εγκαταστάσεως, σύμφωνα με τα άρθρα 18 ΕΚ, 39 ΕΚ και 43 ΕΚ, καθώς και με τα άρθρα 28 και 31 της Συμφωνίας ΕΟΧ.

Αντικείμενο των προπαρατεθεισών διατάξεων του κοινοτικού δικαίου είναι η διευκόλυνση των πολιτών των κρατών μελών κατά την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας οποιασδήποτε μορφής σε οποιοδήποτε μέρος της Κοινότητας και ταυτόχρονα η απαγόρευση οποιοδήποτε μέτρου το οποίο έχει ως συνέπεια οι πολίτες οποιοδήποτε κράτους μέλους της Κοινότητας, ποιούμενοι χρήση του δικαιώματός τους περί ελεύθερης κυκλοφορίας και προτιθέμενοι να ασκήσουν οικονομική δραστηριότητα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, περιέρχονται ενδεχομένως σε δυσμενή κατάσταση. Κατά πάγια νομολογία, οι ανωτέρω διατάξεις, οι οποίες απαγορεύουν ή αποτρέπουν υπήκοο κράτους μέλους να εγκαταλείπει τη χώρα καταγωγής του προκειμένου να ασκήσει το δικαίωμά του περί ελεύθερης κυκλοφορίας, συνιστούν εμπόδια στην ανωτέρω ελευθερία έστω και αν εφαρμόζονται ανεξάρτητα από την ιθαγένεια των διγομένων. Η αποτελούσα, πάντως, αντικείμενο της παρούσας προσφυγής ουγγρική φορολογική κανονιστική ρύθμιση συνιστά διάταξη φέρουσα τα εν λόγω χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

Πράγματι, λόγω του αποκλεισμού τους εκ του προπαρατεθέντος φορολογικού πλεονεκτήματος, οι αλλοδαποί ή οι Ούγγροι πολίτες, οι οποίοι, ποιούμενοι χρήση του δικαιώματός τους περί ελεύθερης κυκλοφορίας, διαμένουν επί ορισμένο χρόνο σε άλλο κράτος μέλος και αποκτούν εκεί κατοικία, διαθέτουν λιγότερα κίνητρα προκειμένου να αποκτήσουν κατοικία στην Ουγγαρία έναντι εκείνων που διαμένουν στην Ουγγαρία και έχουν αποκτήσει νέα κατοικία σε αντικατάσταση εκείνης που διέθεταν εντός της χώρας. Με τον τρόπο αυτόν, η ουγγρική κανονιστική ρύθμιση ενδέχεται να έχει προδήλως ως αποτέλεσμα την αποτροπή των πολιτών άλλων κρατών μελών από την εγκατάστασή τους στην Ουγγαρία. Η Επιτροπή εκτιμά ότι τα ανωτέρω πρόσωπα, τα οποία είχαν καταβάλει ενδεχομένως φόρους παρεμφερούς ύψους στο κράτος της προηγούμενης κατοικίας τους όταν είχαν προβεί στην αγορά της κατοικίας, τελούν στην ίδια κατάσταση με εκείνους που είχαν αποκτήσει την προηγούμενη κατοικία τους στην Ουγγαρία. Κατά συνέπεια, στα ανωτέρω πρόσωπα πρέπει να επιφυλάσσεται η αυτή μεταχείριση. Πάντως, δοθέντος ότι η ουγγρική κανονιστική ρύθμιση περιάγει σε περισσότερο επιζήμια κατάσταση εκείνους που αποκτούν στην Ουγγαρία κατοικία σε αντικατάσταση της κείμενης σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος κατοικίας, σε σύγκριση με εκείνους οι οποίοι επίσης είχαν αποκτήσει κατοικία και διέθεταν ήδη κατοικία εντός της χώρας, αντιμετωπίζει αντικειμενικώς πανομοιότυπες καταστάσεις κατ' άνω τρόπο και ως εκ τούτου συνιστά κανονιστική ρύθμιση εισάγουσα δυσμενή διάκριση.

Το μοναδικό επιχειρήμα που επικαλέστηκε η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας δεν μπορεί να δικαιολογεί παρόμοια προσβολή του δικαίου.

Πρώτον, όσον αφορά την ένσταση σχετικά με την ανάγκη διασφάλισης της συνοχής του φορολογικού συστήματος, επιβάλλεται η επισήμανση ότι, στην παρούσα υπόθεση, ουδεμία διαπιστώνεται άμεση σχέση μεταξύ του φορολογικού πλεονεκτήματος περί του οποίου πρόκειται και της αντισταθμίσεως του πλεονεκτήματος αυτού μέσω συγκεκριμένης βάσεως επιβολής του φόρου, γεγονός